

Medierea este reglementată de Legea din 21 februarie 2005. Medierea familială, la fel ca orice altă mediere, poate fi realizată în cadrul unei proceduri judiciare (mediere judiciară) sau în afara procedurii judiciare (mediere voluntară).

Medierea inițiată ca urmare a unei cereri formulate de una dintre părți sau propuse de judecător este un proces care necesită acordul părților.

Părțile își dau acordul cu privire la desemnarea unui mediator [articolul 1734 alineatul (1) din Codul judiciar], care poate fi autorizat de Comisia federală de mediere. Fiecare parte poate pune capăt medierii în orice moment (articolul 1729 din Codul judiciar). Medierea poate viza întreg litigiul sau numai o parte a acestuia [articolul 1735 alineatul (2) din Codul judiciar].

În toate cauzele care țin de Tribunalul Familiei, în momentul introducerii unei cereri, grefierul informează părțile cu privire la posibilitatea de a recurge la mediere și le oferă toate informațiile utile în această privință (articolul 1253ter/1 din Codul judiciar). În materie de divorț ca urmare a separării iremediabile, judecătorul poate dispune suspendarea procedurii pentru o perioadă care nu poate depăși o lună, pentru ca părțile să se poate informa cu privire la mediere [articolul 1255 alineatul (6) al doilea paragraf din Codul judiciar]. Camerele de soluționare amiabilă din cadrul Tribunalului Familiei funcționează totuși pe baza conceptului de conciliere (articolul 731 din Codul judiciar): judecătorii sunt cei care conciliază părțile chiar dacă în final cauza nu va fi judecată de către aceștia. În Codul judiciar, medierea nu permite, de fapt, ca un judecător să fie mediator.

Medierea se realizează în condiții de confidențialitate deplină, iar mediatorul este supus secretului profesional [articolul 1728 alineatul (1) din Codul judiciar].

Procedura de mediere se compune din trei etape:

- desemnarea mediatorului de către judecător;
- amânarea cauzei pentru o dată ulterioară de către judecătorul care stabilește cuantumul avansului care se scade din onorariu;
- rezultatul medierii: dacă în urma medierii se ajunge la un acord, termenii conveniți fac obiectul unui acord scris între părți (acord de mediere) care poate fi aprobat de judecător. Dacă în urma medierii nu se ajunge la un acord, părțile pot iniția (sau continua) procedura judiciară sau pot solicita, de comun acord, desemnarea unui alt mediator.

Valoarea onorariilor și a cheltuielilor, precum și condițiile de plată a acestora sunt stabilite în prealabil de către părți și mediator.

Link către un site web național unde poate fi consultată o listă de mediatori în materie de dreptul familiei: <http://www.fbc-cfm.be/fr/trouver-un-mediateur>

Link către un site web național unde pot fi consultate informații privind medierea familială sau medierea în general: <http://www.fbc-cfm.be/fr/mediation>

Link către legislația națională privind medierea în materie de dreptul familiei: <http://www.fbc-cfm.be/fr/content/national-0>

Ultima actualizare: 17/01/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.